

**46
FESTIVAL
DE
TORROELLA**

**08.08.26
20.30 H.
AUDITORI
ESPAITER**

**English Chamber
Orchestra
& Elisabeth
Leonskaja**

**L'AMOR
TAMBÉ
DEIXA
RASTRE**

PROGRAMA

Haydn, Mozart & Schubert

JOSEPH HAYDN (1732-1809)

Simfonia núm. 44 en Mi menor «Fúnebre», Hob. I:44 26'
Allegro con brio
Menuetto: Allegretto
Adagio
Finale: Presto

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

Concert per a piano i orquestra núm. 12 en La major, KV 414 28'
Allegro
Andante
Allegretto

PAUSA

FRANZ SCHUBERT (1797-1828)

Simfonia núm. 5 en Si bemoll major, D 485 30'
Allegro
Andante con moto
Menuetto: Allegro molto
Allegro vivace

Durada aproximada **105 minuts amb una pausa de 20 minuts**

ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA

Elisabeth Leonskaja, piano

Stephanie Gonley, Ofer Falk, Katerina Nazarova, Djumash Poulsen, Ciaran McCabe i Jens Lynen, violins I | **Elizabeth Wexler, Natalia Bonner, Edward Bale i Jonathan Storer**, violins II | **Daisy Spiers, Caroline Harrison i Ben Norris**, violes | **Kate Gould i Corinna Boylan**, violoncel·ls | **Paul Sherman**, contrabaix | **Fiona Kelly**, flauta | **Steve Hudson i Lucy Foster**, oboès | **Nikolaj Henriques i Claire Webster**, fagots | **John Thurgood i Andrew Sutton**, trompes

Marzena Diakun, direcció

VIENESOS D'ADOPCIÓ I DE NAIXEMENT

Entre els turons del Wienerwald i l'ample riu Danubi, la ciutat de Viena s'estén «en una plana somrient i sobre un sòl molt fèrtil i graciosament disposat, ric en blat, en vinyes i tota classe de fruites [...], que acull alhora sis pobles poderosos, alemanys, italians, hongaresos, bohemis, polonesos, eslovacs...». Aquesta descripció de 1649 ens parla de les característiques essencials que fan de Viena un lloc excepcional que li donarà fortuna per la riquesa del seu sòl i la seva situació única en una cruïlla d'Europa. Aquests trets – condicions geogràfiques particulars, entorn favorable, certa opulència i el llustre de la història – són essencials també perquè la música prosperi. Viena era una important plaça estratègica gràcies a la fabulosa via de comunicació que era el Danubi. I amb aquestes característiques, la música hi va florir. Els músics anaven i venien en l'època medieval i ho van continuar fent al llarg dels segles fins a arribar al punt àlgid durant el classicisme i els inicis del romanticisme amb cinc compositors: Gluck, Haydn, Mozart, Beethoven i Schubert. Tots cinc van viure i van treballar a Viena, però només un hi va néixer: Schubert.

El pol d'atracció que fou Viena per als músics des del segle XII va reunir a la ciutat els tres compositors que escoltarem aquest vespre: Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart i Franz Schubert.

Els músics anaven i venien en l'època medieval i ho van continuar fent al llarg dels segles fins a arribar al punt àlgid durant el classicisme i els inicis del romanticisme amb cinc compositors: Gluck, Haydn, Mozart, Beethoven i Schubert.

Haydn, nascut a Rohrau, al sud-est de Viena, va arribar a la capital austríaca quan tenia 8 anys com a nen del cor de la catedral de Sant Esteve i el 1761 va entrar al servei dels prínceps Esterházy, on va romandre 30 anys i va escriure una gran varietat d'obres sense que els seus patrons, grans amants de la música, interferissin en la seva producció musical. Haydn experimentava, i si els seus patrons mostraven alguna objecció, canviava ell mateix de rumb. Això va passar quan entre 1771 i 1772 va iniciar una breu sèrie de simfonies, entre les quals es troba la *Simfonia núm. 44 en Mi menor*, coneguda amb el sobrenom espuri de «Fúnebre», associades amb el moviment literari conegut com a *Sturm und Drang* (Tempesta i ímpetu). Tenen com a

trets distintius comuns el predomini de tonalitats en mode menor, ritmes sincopats, accents abruptes, canvis sobtats de dinàmica, modulacions infreqüents, silencis retòrics, unísons sorprenents i textures contrapuntístiques. Un estil que no va agradar gaire al príncep patró de Haydn i que el compositor només va fer servir en cinc de les seves simfonies, però que li va deixar empremta.

El món clar i ordenat de Haydn es reflectia en unes simfonies d'entreteniment per a l'aristocràcia amb formes cortesanes que anaven canviant a mesura que el món es tornava més conflictiu.

En la *Simfonia núm. 44 en Mi menor* que obre el programa hi trobem tots els trets distintius de l'estil *Sturm und Drang* des de l'uníson inicial. El món clar i ordenat de Haydn es reflectia en unes simfonies d'entreteniment per a l'aristocràcia amb formes cortesanes que anaven canviant a mesura que el món es tornava més conflictiu. I a les seves obres va començar a augmentar la tensió de les harmonies i les modulacions van ser més freqüents. Aquestes novetats són presents en la simfonia que escoltarem, que presenta textures contrapuntístiques més riques i complexes com el *canone in diapasó* del *Menuetto* del segon moviment (un cànon a la vuitena entre la corda aguda i la corda greu). L'*Adagio* del tercer moviment és el més extens i està escrit per a cordes amb sordina i ornamentacions d'alta emoció expressiva i el *Presto final* s'inicia de nou amb un uníson de la corda.

Mozart va néixer a Salzburg però, fart de les contínues desavinences amb el príncep arquebisbe al servei del qual treballava, va renunciar al càrrec de músic de la cort i va marxar de la provinciana ciutat rumb a Viena, on es va instal·lar la primavera de 1781 fins a la seva mort deu anys més tard. El *Concert per a piano i orquestra núm. 12 en La major* el va escriure ja a Viena la tardor de 1782 i és el primer d'una sèrie de concerts per a piano amb el núm. 11 i el 13 que va interpretar sense gaire fortuna en els concerts de Quaresma de 1783, després de l'èxit de l'estrena de la seva òpera *El rapte del serrall*. Mozart mirava de llaurar-se una posició com a músic independent i guanyar-se la vida. El desembre de 1782 va escriure al seu pare: «Aquests concerts són un felíç entremig entre massa pesats i massa lleugers. Són molt brillants, agradables a l'oïda i naturals, sense ser insípidos. Hi ha parts aquí i allà de les quals només

els coneixedors poden obtenir satisfacció, però aquests passatges estan escrits de tal manera que els menys erudits no poden deixar d'estar satisfets, encara que no sàpiguem per què».

Per a Mozart, la tonalitat de La major era generalment sinònim de lirisme i serenitat i aquest concert té un caràcter íntim i serè. És una obra elegant que, en el seu segon moviment a partir d'una cita de l'òpera *La calamita de' cuori* WG27 de Johann Christian Bach, – a qui va conèixer i el va influir profundament quan als 8 anys va viatjar a Londres –, li ret homenatge poc després de la seva mort.

Franz Schubert és l'únic vienès de naixement i va créixer admirant la figura de Beethoven, un vienès d'adopció. En la *Simfonia núm. 5 en Si bemoll major* el jove Schubert prova de deslliurar-se de l'encís de Beethoven, la influència del qual és clara en la seva *Simfonia núm. 4 en Do menor*. Schubert, que tenia 19 anys, va recórrer als mestres antics, Haydn i Mozart, per desfer-se del model tràgic beethovenià a l'hora d'escriure el 1816 la *Simfonia núm. 5*, una partitura marcada per la lleugeresa, però feta amb una nova manera d'entendre l'expressió musical: el Romanticisme. Una simfonia sense clarinets, trompetes i timbals, pràcticament música de cambra que no es va estrenar fins a vint-i-cinc anys després de ser escrita.

Per a Mozart, la tonalitat de La major era generalment sinònim de lirisme i serenitat i aquest concert té un caràcter íntim i serè

Lourdes Morgades

Gustavo Dudamel
& New York Philharmonic

Anne-Sophie Mutter
& Münchner Philharmoniker

Klaus Mäkela
& Royal Concertgebouw Orchestra

Daniele Gatti
& Staatskapelle Dresden

Entrades ja a la venda
bcnclassics.cat | 93 342 61 75

Abonaments
25%
de descompte

ELISABETH LEONSKAJA, PIANO

La pianista Elisabeth Leonskaja és una de les intèrprets més importants del nostre temps. El 2020, va rebre l'International Classical Music Award (ICMA) pel conjunt de la seva carrera. Uns anys abans, va ser nomenada «Sacerdotessa de l'Art», la més alta distinció del seu país natal, Geòrgia. La seva terra d'adopció, Àustria, també li va concedir la Creu d'Honor Austríaca de Primera Classe per a la Ciència i l'Art com a recompensa pels seus destacats serveis a la cultura del país. El 2024, Londres li va concedir la Medalla Wigmore Hall. El llegendari pianista Sviatoslav Richter, que ben aviat va reconèixer i encoratjar l'extraordinari talent d'Elisabeth Leonskaja, va fomentar el seu desenvolupament artístic. La seva col·laboració, convertida en amiat, va perdurar fins a la mort de Richter el 1997.

El 1978, Leonskaja va abandonar la Unió Soviètica rumb a Àustria i va celebrar el començament de la seva gran carrera amb un inoblidable concert al Festival de Salzburg. Des de llavors, actua com a solista per tot el món amb els millors directors i orquestres, a més d'oferir recitals a totes les grans sales de concerts d'Europa.

En la cerca constant de la quintaessència de les obres i compromesa amb la música en conjunt, Leonskaja valora especialment la música de cambra que alterna amb la seva activitat com a solista. Va mantenir una llarga amistat musical amb l'Alban Berg Quartett, i les seves gravacions conjuntes es consideren llegendàries.

L'extensa discografia d'Elisabeth Leonskaja va acompanyada de nombrosos premis entre els quals es troben els prestigiosos Caecilia Prize i Diapason d'Or. Va gravar la integral de les sonates per a piano de Franz Schubert i Wolfgang Amadeus Mozart. El 2024 es van publicar els concerts per a piano de Robert Schumann i Edvard Grieg amb l'Orquestra Simfònica de Lucerna dirigida per Michael Sanderling. El seu últim àlbum solista està dedicat a la Segona Escola de Viena.

Elisabeth Leonskaja va actuar per primera vegada al Festival de Torroella en l'edició de 2013.

MARZENA DIAKUN, DIRECCIÓ

Aclamada pel seu immens temperament artístic i el seu poder de convicció a l'escenari, admirada per la seva energia i la precisió de la seva batuta, la directora polonesa Marzena Diakun va adquirir l'estatus de veterana molt jove. Guanyadora del segon premi de dos importants concursos internacionals de direcció orquestral (Concurs Primavera de Praga 2007 i Concurs de Direcció Fitelberg 2012), el repertori de Diakun se centra en les obres orquestrals i corals de Beethoven, Brahms, Bruckner, Mahler, Rakhmàninov, Skriabin i Xostakóvitx, com també en les dels més grans compositors del seu país: Penderecki, Lutoslawski, Karłowicz, Górecki i Szymanowski. Molt apreciada per les seves interpretacions dels mestres francesos i bohemis, notables pel seu equilibri, riquesa de matisos i profunditat de sentiments, Diakun enlluerna amb la seva concepció magistral servida per un art gestual poc comú, i la seva capacitat per obtenir de l'orquestra densitat i expressivitat fins i tot en el més petit detall.

A partir de la temporada 2026-2027, Marzena Diakun assumeix el càrrec de directora titular de l'Orquestra Filharmònica Estatal Rheinische Philharmonie de Koblenz (Alemanya), i ha actuat amb l'orquestra com a directora titular designada a partir de maig de 2025. La temporada 2025-26 ha tornat a dirigir orquestres com la Deutsche Radio Philharmonie Saarbrücken, la Nordwestdeutsche Philharmonie, l'Orchestre Philharmonique de Radio France i l'Orchestre National du Capitole de Toulouse, així com diverses orquestres poloneses, i ha portat la batuta per primera vegada de l'Orquestra Simfònica de Navarra i de l'Orquestra de Cambra de Zúric. També ha tornat al Concertgebouw d'Amsterdam amb la seva pròpia orquestra de Koblenz.

La seva última gravació, dedicada a obres de Brahms per a cor i orquestra (segell IBS) amb l'Orquestra i Cor de la Comunitat de Madrid, de la qual ha estat directora artística i titular fins a l'estiu de 2024, va rebre grans elogis de la premsa internacional.

La seva pròpia fundació, Per Musicam ad Futura, i les seves col·laboracions amb institucions com el Festival Présences i l'Ensemble Intercontemporain són la culminació de dues dècades de dedicació a les noves creacions, amb l'estrena i interpretació de noves obres de nombrosos compositors espanyols, holandesos, austríacs, francesos i polonesos. La seva gravació, *Polish Heroines of Music* (segell PWM), és un model exemplar del seu talent i compromís.

Professora de direcció orquestral a l'Acadèmia de Breslàvia (Polònia), recorda amb gratitud la inspiració dels grans directors que l'han ajudat en la seva carrera: Kurt Masur, Pierre Boulez i Marin Alsop, entre d'altres.

Marzena Diakun debuta al Festival de Torroella

ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA

L'English Chamber Orchestra (ECO) és reconeguda internacionalment pel seu virtuosisme energètic i la seva versatilitat i ha actuat arreu del món durant més de sis dècades. Fundada el 1960, l'orquestra ha captivat el públic amb exploracions perspicaçes de més de 500 anys de música, des d'obres mestres barroques fins a composicions contemporànies, i és l'orquestra de cambra que més enregistraments ha fet del món. Des de l'inici, l'ECO ha treballat amb les figures musicals més significatives de la música clàssica, començant pel seu primer mecenes, Benjamin Britten, i continua mantenint els estàndards musicals internacionals més alts alhora que fomenta el nou talent i celebra el millor de la música britànica.

El rei Carles III ha estat mecenes de l'ECO des del 1977, i l'orquestra ha actuat en molts actes reials d'alt perfil, incloent-hi el primer concert mai emès des del Palau de Buckingham i la coronació del rei Carles III. L'English Chamber Orchestra també ha gravat nombroses bandes sonores de pel·lícules d'èxit, incloent-hi les guanyadores de l'Oscar a la millor banda sonora de Dario Marianelli per *Expiació* (2007) i *Orgull i prejudici* (2005).

El programa d'educació i divulgació de l'orquestra, *Close Encounters*, ofereix col·laboracions musicals creatives amb comunitats i escoles del Regne Unit i internacionalment. El programa va ser guardonat en el concurs UNESCO *Seeds of*

Hope pel seu projecte *Lights, Camera, Score*, desenvolupat en 21 escoles i reconegut per la seva inspiradora integració de l'animació, la música i l'escriptura creativa. *Close Encounters* continua desenvolupant col·laboracions a Calderdale, Essex i Londres, amb projectes en curs com el Tower Hamlets Music Service, el King's College de Londres i l'Imperial War Museum, i dona suport al desenvolupament musical i a la construcció d'audiències per al futur.

Al costat del seu primer treball amb Benjamin Britten, l'ECO ha col·laborat amb molts dels grans músics, incloent-hi Daniel Barenboim, Janet Baker, Colin Davis, Jacqueline du Pré, Kiri Te Kanawa, Yehudi Menuhin, Luciano Pavarotti, Murray Perahia, Itzhak Perlman, Georg Solti, Mitsuko Uchida, Maxim Vengerov i Pinchas Zukerman, entre d'altres.

La darrera gira ha portat l'orquestra a Espanya, Alemanya, Suïssa, Hong Kong, Turquia, Itàlia, Àustria, Bulgària, les Bermudes i Mèxic, juntament amb actuacions regulars a tot el Regne Unit i a la seva seu de Londres, Cadogan Hall. L'ECO continua ampliant el seu programa a través d'un ventall divers d'actuacions i col·laboracions, augmentant el seu abast i enfortint les connexions amb públics de totes les edats.

L'English Chamber Orchestra va actuar per primera vegada al Festival de Torroella en l'edició de 1995.

PROPER CONCERTS

Dilluns 09 d'agost
20.30 h Espai Ter

VENICE BAROQUE ORCHESTRA

Chouchane Siranossian violí

Duel d'arcs a Venècia

Antonio Vivaldi: *Concert en Mi bemoll major per a violí, cordes i baix continuo «La tempesta di mare», op. 8 núm. 5, RV 253* / **Francesco Maria Veracini:** *Sonata núm. 12 en Re menor, op. 2* / **Giuseppe Tartini:** *Concert per a violí en La major, op. 96* / **Pietro Locatelli:** *Concert per a violí, cordes i baix continuo núm. 2 en Do menor, op. 3* / **Antonio Vivaldi:** *Concert per a cordes en Sol menor, RV 157* / *Concert per a violí i cordes en Re major «Grosso Mogul», RV 208*

PREU: a partir de 48,00 EUR

Dimarts 11 d'agost
19 h. Palau Solterra-Fundació Vila Casas

AVI AVITAL MANDOLINA

Bach, rastres d'una Partita

Johann Sebastian Bach: *Allemande i Courante de la Partita per a violí núm. 2 en Re menor, BWV 1004* / **Giovanni Sollima:** *Preludi per a mandolina sola* / **Johann Sebastian Bach:** *Sarabande de la Partita per a violí núm. 2 en Re menor, BWV 1004* / **Ernest Bloch:** *«Nigun» de la Suite Baal Shem* / **Johann Sebastian Bach:** *Gigue de la Partita per a violí núm. 2 en Re menor, BWV 1004* / **Filippo Sauli:** *Partita per a mandolina* / **Johann Sebastian Bach:** *Chaconne de la Partita per a violí núm. 2 en Re menor, BWV 1004*

ENTRADES EXHAURIDES

Festival de Torroella de Montgrí 2026
Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri
Twitter: @Fest_Torroella
Instagram: @festivaldetorroella
#FestivalTorroella

www.festivaldetorroella.cat

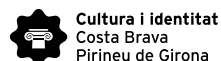
 **FESTIVAL
TORROELLA
DE MONTGRÍ**

 JM Torroella de Montgrí

Organitza:

Amb el suport de:

Digitalització dels programes de mà:

Pla de recuperació, transformació i resiliència

Mitjans oficials:

Col·laboradors:

El Festival és membre de:

Festival de Torroella de Montgrí 2026

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

www.festivaldetorroella.cat

